

Rättsfallssamlingen

Mål C-101/16

SC Paper Consult SRL
mot
Directia Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca
och
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud

(begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj)

”Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Avdragsrätt – Villkor för användning – Artikel 273 – Nationella åtgärder – Bekämpande av skatteundandragande och skatteflykt – Fakturor som utfärdats av en skattskyldig person som förklarats ’vilande’ av skattemyndigheten – Risk för skatteundandragande – Avdragsrätt nekad – Proportionalitet – Vägran att beakta bevis för att skatteundandragande eller förlorade skatteintäkter inte föreligger – Begränsning av verkningarna i tiden av den dom som ska meddelas – Föreligger inte”

Sammanfattning – Domstolens dom (andra avdelningen) av den 19 oktober 2017

1. *Harmonisering av skattelagstiftning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Nationell lagstiftning som nekar avdragsrätt för transaktioner som genomförts med en skattskyldig person som förklarats ’vilande’ – Den beskattningsbara personens skyldigheter – Konsultation av en förteckning över skattskyldiga personer som har förklarats vilande av skattemyndigheten – Avdragsrätt nekas systematiskt och definitivt utan möjlighet att bevisa att det inte förekommit skatteundandragande eller att skatteintäkter gått förlorade – Otillåtet*

(Rådets direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2010/45)

2. *Begäran om förhandsavgörande – Tolkning – Verkningar i tiden av domar om tolkning – Retroaktiv verkan – Begränsning därav som förordnas av domstolen – Villkor – De berörda ska ha handlat i god tro – Krav – Exceptionella omständigheter föreligger*

(Artikel 267 FEUF)

1. Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att det utgör hinder för nationella bestämmelser såsom dem som är aktuella i det nationella målet enligt vilka en beskattningsbar person nekas rätt till avdrag för mervärdesskatt med motiveringen att den näringsidkare som tillhandahållit en tjänst mot faktura – på vilken det fakturerade beloppet respektive mervärdesskatten anges separat – har förklarats vilande av skattemyndigheten i en medlemsstat och meddelandet härom är offentligt och tillgängligt på internet för alla beskattningsbara personer i denna stat. Detta gäller när avdragsrätt systematiskt och definitivt nekas utan möjlighet att bevisa att det inte förekommit skatteundandragande eller att skatteintäkter gått förlorade.

Medlemsstaterna får enligt artikel 273 första stycket i direktiv 2006/112 införa andra skyldigheter, utöver dem som föreskrivs i direktivet, som de finner nödvändiga för en riktig uppbörd av mervärdesskatten och för förebyggande av skatteundandragande.

Medlemsstaternas åtgärder får dock inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte. Åtgärderna får därför inte tillämpas på ett sådant sätt att rätten till avdrag för mervärdesskatt och, därmed, mervärdesskattens neutralitet systematiskt äventyras (dom av den 21 mars 2000, *Gabalfrisa m.fl.*, C-110/98–C-147/98, EU:C:2000:145 punkt 52, och dom av den 21 juni 2012, *Mahagében och Dávid*, C-80/11 och C-142/11, EU:C:2012:373, punkt 57).

Domstolen har vid upprepade tillfällen slagit fast att skattemyndigheten inte kan kräva att de beskattningsbara personerna ska vidta komplexa och fördjupade kontrollåtgärder avseende sina leverantörer då detta i praktiken skulle innebära att skattemyndigheten överför sitt kontrollansvar på de beskattningsbara personerna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juni 2012, *Mahagében och Dávid*, C-80/11 och C-142/11, EU:C:2012:373, punkt 65, och dom av den 31 januari 2013, *Stroy trans*, C-642/11, EU:C:2013:54, punkt 50).

Däremot strider det inte mot unionsrätten att kräva att näringsidkare vidtar alla åtgärder som rimligen kan krävas av dem för att försäkra sig om att den transaktion som de genomför inte leder till att de blir delaktiga i ett skatteundandragande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2007, *Teleos m.fl.*, C-409/04, EU:C:2007:548, punkterna 65 och 68, och dom av den 21 juni 2012, *Mahagében och Dávid*, C-80/11 och C-142/11, EU:C:2012:373, punkt 54).

De aktuella nationella bestämmelserna överför inte skattemyndighetens kontrollansvar på de beskattningsbara personerna utan informerar dessa om resultatet av en administrativ utredning av vilken det framgår att den skattskyldiga person som vilandeförklarats inte längre kan kontrolleras av den behöriga myndigheten, antingen därför att vederbörande inte längre uppfyller sina deklARATIONSSKYLDIGHETER enligt lag, eller på grund av att vederbörande har angett identifieringsuppgifter för sätet som inte gör det möjligt för den berörda skattemyndigheten att identifiera detta eller därför att denna person inte bedriver sin verksamhet vid det uppgivna sätet eller den skatterättsliga hemvisten. Den beskattningsbara personens enda skyldighet består i att konsultera en förteckning över skattskyldiga personer som vilandeförklarats och som anslås vid den nationella myndighetens säte och publiceras på dess webbplats. En sådan kontroll är för övrigt lätt att göra.

Omöjligheten för den beskattningsbara personen att visa att transaktioner som genomförts med en vilandeförklarad näringsidkare uppfyller de villkor som föreskrivs i direktiv 2006/112 och att vederbörande har betalat in mervärdesskatten till statskassan går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med direktivet.

(se punkterna 49–54, 60 och 61 samt domslutet)

2. Se domen.

(se punkterna 64–67)